

Divadlo loutek uvádí Nejhorší věc na světě – moderní hru pro pubertáky s vynikajícími hereckými výkony

19.5.2024 08:17 Evelína Vaněk Síčová Divadlo Recenze Ostravan

Repertoár Divadla loutek Ostrava se rozrostl o jeden skvost, který by neměl uniknout především teenagerům a jejich rodičům. Na jevišti alternativní scény sledujeme v české premiéře intimní příběh chlapce Davida v inscenaci Nejhorší věc na světě, kterou stejně jako původní monodrama Krokodýlek přeložila Tereza Prymak. Početný tvůrčí tým vytvořil nevšední zážitek. Vtáhne diváky do mysli chlapce, který se musí vyrovnat jak s vnitřním prožíváním světa, tak s vnějšími nepříznivými okolnostmi.

Z inscenace Nejhorší věc na světě. (Foto: Petr Chodura)

Jméno *Elise Wilk* u českých diváků není příliš známým pojmem, ale díky inscenaci *Nejhorší věc na světě* se to snad změní. Autorka původních her se soustředí na aktuální témata, v tomto případě obratně zpracovává náročnou dobu dospívání. Ústřední postavou je jedenáctiletý David, který se nám svěřuje se ztrátou otce, kterého však na rozdíl od všech ostatních vyslal do Vesmíru na tajnou misi. Tento obranný mechanismus způsobuje mnohé kuriózní situace, ale zároveň maximalizuje citlivé vnímání světa v období puberty, které se často bagatelizuje jako negativní období života.

David tápe ve světě dospělých. Jeho vnitřní zmatek v hledání vlastního já mu však nedovoluje, aby tento svět ještě plně chápal, nepříjemné situace řeší dětinsky, zkratkovitě a naivně. Mnohé situace se zdají být humorné, avšak díky citlivé režii Terezy Agelové a především strhujícím hereckým výkonům trojice herců, si divák může uvědomit hmatatelnou propast ve vnímání jedné situace z pozice dítěte a dospělého.

Z inscenace Nejhorší věc na světě. (Foto: Petr Chodura)

Ondřej Beseda, Jana Zajacová a Lucie Kraftová hrají společně Davida, ale zároveň se místy „oddělí“ od své postavy a hrají vedlejší osoby procházející Davidovým životem. Tento efekt střídání hereckých rolí drží divákovu pozornost. Díky přesnosti a vynikajícímu nastudování rolí není efekt matoucí a naopak dodává představení šťávu. Pomáhají tomu kostýmy *Evy Justichové*, která vytvořila sérii oděvů stejných pro všechny tři herce.

Běžný, všední outfit skládající se z flanelové košile, džínů a tenisek se postupně mění na teplákovou soupravu s panelákovým motivem až na výraznou cvičební soupravu s krátkým upnutým topem a kraťásky, občas doplněnou fialovou krajkovou sukní a halenkou. Změť kostýmů má svůj význam, který se divákům postupně odhaluje i díky práci se světly, právě ty dostávají na povrch Davidovy niterné myšlenky a touhy. Za závěrečné módní defilé by se nemusel stydět žádný světový návrhář. Přemrštěné kostýmy ukazují jinakost v konzumním vnímání světa a Ondřejovi Besedovi to navíc velmi sluší.

Z inscenace Nejhorší věc na světě. (Foto: Petr Chodura)

Scénu vytvořil *Tomáš Volkmer*. Na začátku vidíme paraván a bílým plátnem a průchozím závěsem. Uprostřed scény je kovová konstrukce připomínající panelákovou prolézačku. Na boku stojí stojan s oblečením a po zemi leží kostky připomínající panelákové domy nebo jednotlivé kostičky coby okýnka paneláků. Všechny vyjmenované rekvizity jsou velmi funkční. Na plátno se promítají aktuální videa a selfička, herci se převlékají přímo na jevišti u stojanu a kostky používají jako židle. Efektivně pak využívají kovovou konstrukci, která poslouží třeba i jako ručník na plovárně.

Hudební podklad společně s několika chytlivými písněmi, které dodávají inscenaci šmrnc, vytvořil *Michal Sedláček*. Ruku v ruce s hudebním podkladem jde i choreografie, o jejíž nastudování se postarala Karolína Vyhlídal Hýsková. Celkově tak inscenace přináší mnoho symbolických odkazů na téma rozpolcenosti a hledání sebe sama nejen v dnešním světě.

Z inscenace Nejhorší věc na světě. (Foto: Petr Chodura)

Elise Wilk ani Tereza Agelová nehledají ani řešení, ani odpovědi, pouze předkládají čistý pohled do mysli jednoho kluka, který si je jistý tím, co chce, ale není si jistý, jak s tím naložit. Závěrečné zamyšlení je tak fatální pravdivou zkratkou do mysli všech zoufalých dětí na prahu dospělosti, které neví, co si se svým vnitřním světem počít.

Co celou inscenaci dokonale stmeluje, jsou herecké výkony. Tentokrát bych si dovolila jednotlivé herce pojmout jako homogenní hmotu, která závisí na bezchybné souhře. Tragikomický příběh Davida všichni tři herci přinášejí v přirozené autentičnosti, mají perfektní načasování na jednotlivé etudy, které se postupně nabalují na sebe a tvoří obraz nejen Davidova světa, ale i doby, ve které žije. Rozmanitost herců je vítaným efektem, každý do inscenace přináší jinou energii postav, ale v takové míře, aby se celý koncept nerozpadl. Inscenace drží příjemné tempo, herci na sebe reagují s naprostou důvěrou a o to věrohodnější příběh se na jevišti odehrává.

Z inscenace Nejhorší věc na světě. (Foto: Petr Chodura)

Tento tvůrčí koktejl chutná náramně. Jednotlivé komponenty barevného koktejlu s vůní fialek rozhodně stojí za zhlédnutí. Jako rodič budoucího teenagera mi inscenace odhaluje pohled, který bych sama coby zaujatý rodič mohla přehlédnout a ztratit důvěru u potomků.

Inscenace je určená pro děti od 11 let, doporučila bych tento divadelní zážitek především jim. Nemusí procházet přesně stejným gejzírem zmatenosti jako David, ale možná se dokáží ztotožnit s jinými aspekty inscenace a katarzí okořeněný zážitek jim může pomoci se s jejich vnitřními světy vyrovnat lépe.

*

Nejhorší věc na světě. Autorka textu: Elise Wilk. Režie a dramaturgie: Tereza Agelová. Překlad: Tereza Prymak. Choreografie: Karolína Vyhlídal. Hýsková. Scéna: Tomáš Volkmer. Kostýmy: Eva Justichová. Hudba: Michal Sedláček. Recenze je psaná z premiéry uvedené v pátek 17. května 2024 v Divadle loutek Ostrava.